

บทที่ 1

บทนำ

หลักการประกันสังคมโดยทั่วไปที่กำหนดให้ฝ่ายผู้ได้รับผลประโยชน์คือ ลูกจ้าง ต้องออกเงินสมทบร่วมกับ นายจ้าง และหรือรัฐบาล แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการ เฉลี่ยภาระ ความรับผิดชอบร่วมกัน นอกจากนั้นฝ่ายคนงานยังได้รับการรับรองสิทธิทางกฎหมายและ เกิด ความรู้สึกภูมิใจในประโยชน์ที่ตนได้รับมากกว่าการจัดสวัสดิการด้วยวิธีการอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม หลักการประกันสังคมดังกล่าวทำให้ปัจจัยด้าน " เบี้ยประกัน " กลายเป็นเงื่อนไขสำคัญในการ จัดโครงการประกันสังคมในนานาประเทศ

สำหรับการเตรียมการประกันสังคมในประเทศไทยก็เช่นกัน คณะผู้วิจัยมีความ เห็น ว่าการประมาณเบี้ยประกันอย่างเป็นรูปธรรม คือ ประมาณออกมาเป็นตัวเงิน และนำออก เผยแพร่ต่อสาธารณชนนับ เป็นสิ่งสำคัญ นายจ้างและลูกจ้างจะสามารถนำตัวเลขดังกล่าวไป ประกอบการพิจารณาถึงความสามารถที่จะจ่ายเบี้ยประกัน อันจะเป็นที่มาของความพร้อมและ การยอมรับโครงการประกันสังคม ส่วนรัฐบาลก็สามารถนำตัวเลขประมาณการ เบี้ยประกันไป ประกอบการพิจารณาเตรียมการในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่าหาก เบี้ยประกันจากประมาณการของ การประกันสังคมประเภทใดสูงมาก รูปแบบของการประกันประเภทนั้น ๆ อาจต้องกำหนดให้ เป็นการประกันโดยสมัครใจในระยะ เริ่มแรก หรืออาจจัดดำเนินการ เฉพาะบางเขตที่สภาวะ ทางเศรษฐกิจอำนวยให้

ปัจจุบันยังไม่ปรากฏว่าได้มีการศึกษาเกี่ยวกับความเสี่ยงภัยหรือ เบี้ยประกันใน รูปตัวเงิน หรือหากมีก็ยังไม่มียายละเอียดมากพอทั้งยังไม่ เป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณชนในลักษณะ ที่แสดงเหตุผลที่มาของการประมาณให้เป็นที่รับรู้และ เข้าใจร่วมกัน ส่วนการศึกษาอื่น ๆ ที่ระบุ

ว่าอัตราการจัดจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนจากฝ่ายรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง ควร เป็น 1 : 2 : 1 หรืออื่น ๆ นั้น ยังไม่สามารถให้แนวทางที่ชัดเจนพอสำหรับการ เตรียมการของนายจ้างและลูกจ้าง เฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายลูกจ้างซึ่งส่วนหนึ่งยังมีรายได้น้อยจำเป็นต้องมีความแน่ใจว่าการจ่ายเบี้ยประกันจะอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นภาระและกระเทือนการใช้จ่ายตามปกติในครอบครัวมากจนเกินไปนัก

นอกจากนั้น ภาระในการจ่ายเบี้ยประกันยังมีปัจจัยที่จะต้องพิจารณาหลายประการ ซึ่งข้อมูลการศึกษาในปัจจุบันยังมิได้มีการกล่าวถึง ปัจจัยเหล่านี้เช่น การเสี่ยงภัยที่สัมพันธ์กับอายุหรือลักษณะของประชากรอื่น ๆ ตลอดจนอัตราส่วนลคของเบี้ยประกัน เป็นต้น การศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ อย่างกว้างขวางเพียงใดก็จะช่วยให้การกำหนดเบี้ยประกันมิเกิดความยุติธรรมลดต้นทุน และสามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการประกันสังคมได้หลากหลายยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลข้างต้นคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษาค้นคว้าเบี้ยประกัน เป็นความจำเป็นเบื้องต้นสำหรับการ เตรียมการประกันสังคมในประเทศไทย จึงได้กำหนดให้การประมาณเบี้ยประกันสังคมเป็นการศึกษาระยะที่ 1 ของโครงการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์

ประมาณการ เบี้ยประกันสังคมสำหรับการให้ความคุ้มครอง 5 ประเภท คือ เจ็บป่วย เสียชีวิต ทพพลภาพ ขราภาพ และคลอดบุตร ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบกับผลการศึกษาในระยะที่ 2, 3 และข้อมูลอื่น ๆ ในการ เสนอแนะแนวทางการจัดดำเนินการประกันสังคม อันเป็นการศึกษาในระยะที่ 4

ขอบเขตการศึกษา

เป็นการศึกษา เบี้ยประกัน เพื่อให้ความคุ้มครองกับคนงานในสถานประกอบการ (ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม) ที่อยู่ภายใต้กองทุนเงินทดแทน คนงานกลุ่มนี้คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมใน

หลายประการที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการประกันสังคมในประเทศไทย การนำข้อมูลไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายอื่นจะกระทำได้อีกเมื่อแน่ใจว่าลักษณะของประชากรมีความคล้ายคลึงกันเท่านั้น

แนวทางการศึกษา

การศึกษารุ่นนี้จะมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับราคาเบี้ยประกันสังคมรายปี (ซึ่งจะแสดงเป็นค่ารายเดือน และคิดอัตราร้อยละของค่าจ้างรายเดือนโดยประมาณของลูกจ้างประกอบไว้ด้วย) สำหรับการคุ้มครองภัย 5 ประเภท อันได้แก่ การประกันการเจ็บป่วย เสียชีวิต ทูพพลภาพ ชราภาพ และคลอดบุตร การคุ้มครองดังกล่าวจะครอบคลุมทั้งภัยที่เกิดจากการทำงาน และมีไซจากการทำงาน เบี้ยประกันจะแจกแจงออกตามการเสี่ยงภัยแต่ละประเภทของแรงงานในแต่ละช่วงอายุ ยกเว้นการประมาณราคาเบี้ยประกันการเจ็บป่วยซึ่งมีจำกัดค่านข้อมูล จะไม่มีการแจกแจงเบี้ยประกันตามช่วงอายุของแรงงาน

ถ้อยคำที่ใช้

1. คนงาน หมายถึง ผู้รับจ้างทำงานในสถานประกอบการโดยได้รับค่าจ้างทั้งที่เป็นรายวันและรายเดือน ในบางครั้งจะเรียกว่า ลูกจ้าง
2. เบี้ยประกัน หมายถึง เงินที่จ่ายสมทบจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมเพื่อแลกกับการให้ความคุ้มครองแก่ผู้รับผลประโยชน์จากการประกันสังคม คำนี้ใช้ในความหมายเดียวกับเงินสมทบ
3. ค่าทดแทน หมายถึง ประโยชน์ทดแทนทั้งหมดที่สามารถประเมินค่าออกเป็นตัวเงินได้